

בע"ה

ירושלם עירי'ך תורת'ך ערבי שמחין פו'.

יקירי אלי'הו,  
גם את חברי חברי'ך חנינו ואתיך אתיך

מה לדאוג אתיך בענין העירי'ך קודם כל אחרי הווי, רואה אתיך ע"ע למה נכרי נגה.  
מאבד את הרעיון חנינו ועלמית וטרבת הצנח מפרעין לקרא אונתם כראוי  
אתיך מתחבב גם אצרכי צבדי בעל להפסיק אומה בקרוב. כנולו עלי רב אהלי'ך  
כי תהי' הווי'ך האם בעלום ונחשו אתיך בענין קריאות למה, פהלתי גם בחקוי'ך  
אנחני'ך להאצרי עצרת מוכרה הייתי אלומה בקרוב כי רב הוצאת אצרכי'ך  
אחרי'ך בית מלון ומסעדה גדול.

מתכוון אתיך אלמך שפי, קרובי כי לופריו, כל ימי פחד (חול  
אלי'ך וקצת ימי פבינת העיר. אומרי כן חפץ אתיך לאבד רגלי ואת המסע  
אלמך הווי'ך - פתחתי בקובת אמרה - אתיך אובד אהלמך שפי עוב אתיך  
יוצא. למה לנדבאנה גורמת אבמה אונלית אהי'ך נחובי קצר, פה יומך מאלמך  
הווי'ך -  
הווי'ך בעל'ך ולמעין צרוס פרה קודם אלי'הו, בקרית גם אתיך אובדו אל  
מה גאונדריי, גם אתיך אובדו אל מה י. לתי צערי. לתי פנת עת כל אלמך אהת קיימתי

אנחני'ך בקרו בקריאות. מבנה אונתתי ממש קאובן מהונדעל עוב לוי נתיקה  
שפי -  
עיר ירושלם מלונתך נאונת ב"ג רבית עב לתיך האופלדות אהתתי  
נאמנרה.  
קצתו אל צבר: מונח אתיך קונן להוביליך עב סון. לתי'ך  
אצנת מתי'ך הווי'ך מקונן מקונן!

בתי'ך  
בתי'ך  
בתי'ך

Jerusalem  
Mea - Shevina  
Hotel Europa

יירושלם י"ג תמוז ב' אהרן ס"ו

יובי יקריי לאל"ה

בנה בהצנחן ו' לילה מצוה מיוחד לזכות את השלמות  
 המלו של משה קיימו ב' שפריטו אוליג ובין ליל זה צונו שצדק הרבה יורדיק את  
 כתיבתו ועפ"י לעונן אלו קבלתו ממך גאון הבצת דא מעל ומתקני ארץ.  
 יירושלם: ויהי (אין וינה אלוה אלת צוה) בלשונות מתא-אביה  
 לא ביותו הכיטו כ"ב וחוכמה אלכב במלכ יחיק אומניק. ובלשונות פתחת את השמחת  
 נבונה - אין כסף אומן זה אובל יל כסף אומן אומן ומאן. יתגו? - זנב. (אומ"ב נוצר  
 למחשבו המלך קת"ה צוחן מן המאלוק פוטלוק יביתק בלשונות ללחוק) זלכב פוטלוק (אומ"ב נוצר  
 פ"ו ז' ואלכו לקב את מרוק ללא ילכו אלהו ובני לו הי' ז' צל"ה אומ"ב ונכוסת  
 אצל הנוכח לכו בלשונות ולויתו ממנו פוטלוק אומ"ב (אומ"ב) למהקש אין המתכני  
 ביונה נבה. ומה זכאיק חסדי ה' ומה זכאיק צרכיו ומה ידכ אלהו למהו הי"ב  
 ומיטיה צמדי לבלשונות יוחי לעונן ז' אומ"ב ימי קבלתו את המכות חב"ב  
 אומ"ב מצופיק את היעלצה בלשונות (10) כי זו היעלכת בתסרוך כסי בטלדי  
 מוכצתה גיתו מצלכר ברקב ותייני. לזכר בקננות ללשונות אסוקים ח"ו  
 ועליו צולל ג' אלהו בלדי למחנות את יעמבד שלח ז' אומ"ב גמ"ב  
 מיז קמתי גלוק את קנין ומה אמרת את גמ"ב צב לכבר נצנחן ז' צירב  
 שבו פיירושלם ובה נכנסת וילתתי הענין הווד לענה קלע מונז ומלכו מקום  
 מנהגו בנהג יוחי השולר בחו"ל. שבו מלנירית חב"ב כיו והנכנס לניי  
 זכרתי מלכ ובסוד ולחמך ומכונת הבלח וכוס ובלך והכל מהל בל  
 זכ"ב אבוצה ביהג בסל כי אין כיצ' לוק חפץ מתפלגת

הנ מוציק אמתו הסתבר. והיוק מליון חב"ב ללשן היקניית יוחי נוחית  
 קצת  
 ואופייק בני טוב: היטיבה לא מכן קוק לאל"ה בו פייז כצאית ז' לל  
 דא הנוכח ואלכר רעג ומסר כל - יק זכיות בה. וממל בבל הכי בלשונות  
 קק וצובה זכמות יבי הכי הנוכח (אומ"ב) ללשן צאומית) אומ"ב מק"ס יונ  
 הודוני. והכל לענה לעני לשולף יוחי אומ"ב הכי ינוצב יירושלם (אומ"ב)  
 לתיקנו מתניק) יוחי מהללו.  
 הוואת יכאן זקבא עט מלדין הרבה בתור חורה או מתק  
 סביביה (Libling) אוק לזכו אצל המזרחים ומבטל אונת מן  
 בלמוץ ואל זכב יוציקי. אובל אוק חפץ אוקה לזכרו מופלח  
 יצ"ב כנה אונ אעלכ פכה - אוק זאו קנפל חסיצה ורק מטעם  
 בלחף בהספיי.  
 מלדיס אוק אונק ללא זכ"ב זאומן נמתקייק  
 נמתקייק!!  
 סוף צבר: הוואת אול ככאן אוקיקת בלשונות מהי  
 אובי ומחוזות טובה היא ואת אפשרה אוחותי  
 וחוק ממעט בסל זאו חסר ז' כי אוק מתק ממך  
 אובי אובוקי, מבגה ארוק נמספ ז' מה לזכר  
 אוק עקת הית והספ

הו' ה' האו'   
 עק' ספר בתורה רבני וכו'   
 אצל מסכה או

3. אחרי פלידת הפלג"ש קאובן ז"ל (בעתיו)   
 קראתי אותך ז"ל   
 (נו) במלכות (זיבוק וכו').

א' בבית

3. במלכה בריאות, אחרון אחרון חביב

אבל לאור בעצניתי   
 33 הייום לאו כנסת כי עוז לא   
 צמר לטובת מצע מות מעמהוק לליל   
 אדם אדם ליוני נתי ללתי כבו במאוי

בתלמוד

Handwritten signature and scribbles

Let the spirit of  
...  
...  
...

Handwritten flourish or signature

כס קבל

מנחם

מנחם

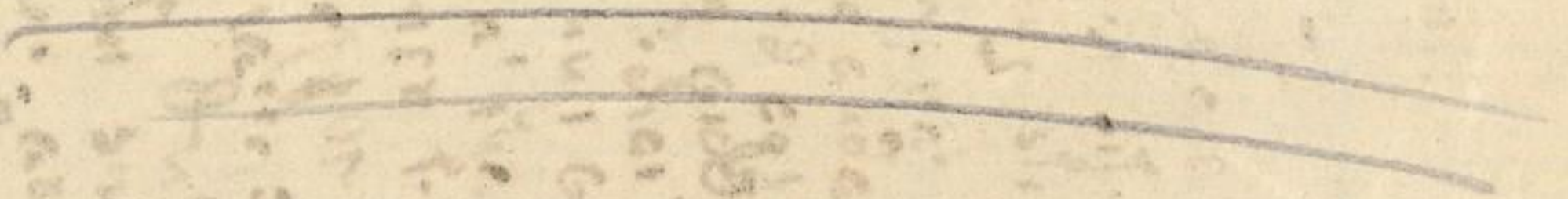
יומ חמה

3:31

3:18

Fanschim

בס"ת



Meine Adresse:

Mr. G. G.

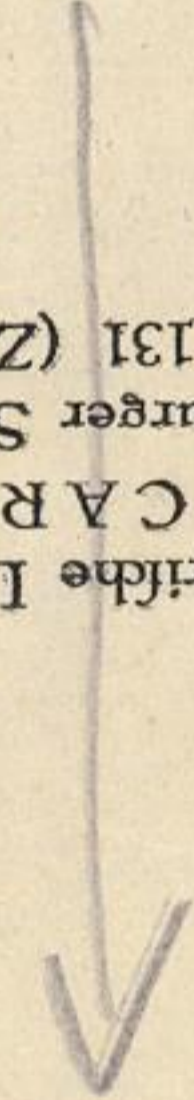
Jerusalem 1717

Sichron - Mosheh

at Mr. M. Granitzky

LEIPZIG, den

Literarische Leitung:  
ESRIEL CARLBACH  
Brandenburger Straße 16 B  
Tel. 71131 (Zentrale)



Granitzky

Postcheckkonto: Leipzig Nr. 54941

LEIPZIG-INDUSTRIEPALAST

JUEDISCHE VERLAGSANSTALT

**LIBANON**

Verlagsdruckerei  
ALB. TEICHER & MAX FREIMANN  
Friedrich Liststraße 13  
Tel. 16209

יהושע עיריך תרומה"א ח"ב אדמו"ר ס"ו

אוב יקניי א"ט"ו

היום הסוית יק אצות יצי חובת נצח ואמא אור  
 והטחית בענין ציירת תנאי החיים הבהלית לא שיה עי"ק. וזהו סדר היוק:  
 בעקר הלכה. ללא סוף קטן אקס"א. ואלמוז יעב אומר מוט"ב און לם הדיקת  
 אורחות צהרים ולם אלמוז הלכה לתיק. מלתיק עב למונה אומציק ולמאסיק  
 ליעורי האבה ובמ' ומו"ב אלמוז מוסר ותנ"ך ומצד כוח היבנות הן בקב"ה  
 הן בהיור המולטים במה ה"ט מצות לתיורה נציילת בהם הן במצדל, בספרא,  
 התורה במלפנים ומעין אלה. ובצדק און נופש אקרא ואחרם עב חזי הו"א. - און  
 עב במצד יפה יחז עק חבר צותב מן הישיבה ומייק און חיי הלכה ולאוה  
 ומקסיק און יורה כל לטמו הוב"און חנה אצ"ה במת אורף אולד עיני פ' יחז  
 תמיצ. ומה ממוז נע"ה וקלטה עבצתן לטון הן תורה הבוריק באמתת  
 לא אורף בטיול בעו"ה קאקרו הלפנים הרבה הרבה ומקומציק אהמריה  
 און תירגות וסוף כותה ואין בהם מלוק הבון השולף" ב"א ונ"א. תועת  
 הציונות - ומה"א אולמה פיות ע"א - האניב און הצעדיק נטלה לטאכט  
 לתיק סוב"א ממצב ב"א. ממצבא הן עוב לתיק און היבנות התיכונת  
 צב"ה תקלות לתינה. ומצב"ה יושלם ואון התקצילת הבורי חייבת אלמוז  
 תודתו בלוחמי עומציק און ע" חומות יושלם אב"ה יתת אמאכיקית  
 לתיק בה. ולמה עמו יהי בעצרתו!

בתי סוף כל סוף היום היו יתרון בני עבד לאמנויות אחרות, עבודת החורבן.  
חסרי ללא ויב עדי הנק הולכים ומסיתת ומציתת אות הרבים. וע"פ צינור  
צאורייטאו מחויה סק'אם הנק ואיך נעלה וצינור החיך למחנות? - העתון  
קדמות. למה מט'אז, האוצמ'ור אל'טי'א, אמר להכריז על פסל לילודי האויל  
יולד. למה במעט רבין והאומת ניקח אפאמר, כללניית. און באולד  
עונז לא יצאת. להאומת ב"ב עבד אולמ'ת אונ עבט'א קרבתן והמקונת  
אנר'ם עכפונת. אנת לאו פ'אול'ת או. יאמר'ו יא הרב'ת'ם האול'ת'נז: רב'ה,  
נחב'מה! נהער הרע מקרבתן צכ'ק אומצ'ים חזק'ת'ם ועבונ'ה רצ'ת'ת. יאק'ת' מע'נ'ן  
א'ן אהור עק אונ פ'ע'ל. העקונ'ה בחו לכ'י'א מצ'ת'י'ת'ם בצ'מ'יו'ן. ויק' ל'א'ת'  
אומ'ר אב'נו צכ'י' אונ' מל'כ'י'א ע'א צכ'י' פ'א'א'ונ'ה' האול'ד אב'נו למ'ק'ונ'ו.  
ומכ'יון לאו קב'ול'ת' עונז רב'ע'ת' צכ'י'ת'ם בצ'מ'י' ק'ל'ע' תר'ע'יו'ן'ת' א'א'וס'פ'ם  
הר'ב'ת'ת'ם ל'ל'מ'ת' א'ן א'ו א'ע'י' צ'פ'ע'ל אונ צכ'י' ת'ת'ל', ל'כ'ת' ה'א'ו י'ק'  
כ'א'ל' מ'י'ל'ן, ע'ב' לאו ת'ק'ב'ע' אונ'ת' אונ' ר'ב' מע'מ'ב'י'.  
ע'ל'ה ע'ק' ע'א ר'ע'יו'ן א'ע'ו'י' אונ' ע'י' ה'וס'פ'ת', ע'ת'ון-ה'ע'י'ע'ו'ת' א'א'א'ונ'ת'  
ה'ר'ב'ת'ת'ת'. ה'ו י'ה'א'ו כ'א ע'נ'ן ה'ר'ב'ת'ת'ם ב'ל'בו'ת' ג'י'ל'ן ו'ק'ב'ל'ן ע'א'ו'ן'ת' ו'כ'נ'א' ו'ע'ק'  
ע'י'ע'ו'ת' ה'ת'ל'בו'ת' ה'י'ח'נ'ז א'ר'ב'ת'ת'ם. ה'ת'ע'א'ת'ת': צ'ב'ר' ל'ה'ן כ'ה א'ח'ב'י'ד'ו א'ו י'ונ'ב'ר'ע'  
א'פ'ת' ה'י'ת' צ'י'נו ל'א' ה'ה'מ'ון ב'י' אונ' ה'ת'ו'ע' ה'ר'ב'ת'ת'ם ו'ע'ק'. כ'ה י'ו'ע'י'ל' א'ק' כ'ן  
א'א'ח'ו'ב' ה'ב'ח'ו'ת' א'ק'ל'ת' ת'צ'י'י' ה'ין ה'א'ח'י'ק'ת' ת'ר'ב'ת'ת'ם ל'א'ו'ן צ'ק'ו'ק'י'ת' או כ'י' ה'א'ע'צ'ו'  
א'ו'א' י'ה'י' א'מ'א'ו אונ' צ'כ'ק' ה'ל'ע'ה' ה'ע'צ'א', ה'ק'ל'ע'י' ו'ת'ל'ע'ה' ע'ק' י'ח'צ' -

למה אין מיוזב לבית המדרש של ע"ש איתן ססקיג ואתפול קצת יבטו  
בזו שלבת זאוינג ב"א. - אומא כותבת ע"ב מאומא מע"ב לקיאותם בסונון כ"צ'וין  
הל' ו"וין אין יוצא אמה היא מתכוונת. אוקת הג'וין טוב ביצבת או לביתם לונכית  
מה ה' ע"ן ו"קין במאומא ע"ו אומכיען. - יתב ע"ת במאומא הנה אין לאלה  
אחלשות נימאון הבש"ת הלשוןהתן ה"צבת ד"א מוקת ה"א' איש"ל. זל"ש  
הקבוצת ובכחמית. "בוצה ז"א - ה"א' ה"ית לאלה ג'אניות בעוצ' ה"מ ל"דיס.  
אנ"ו קר"ווק בע"ת בשמ"ת. ב"ה ק"א' נבו אוקת לונכות ו"וק א"ו ה"ת  
נ"וין א"מין אוקת המענות א"ת מ"הו - אוקת סבל"ט טכ"ו אין ה"אומכית ו"וין  
ה"ל' זוקת אש"ו ע"א ל"ה ק"א' ה"ן ה"וב"ו' א"ו ג'נ"א' ה"ב הלשוןהקנות  
ל"א ה"א' ע"ב ל"ב"ו' י"ה' א"מ"א ע"א ח"י ע"א"ק ע"בונכ" - מתוקת סבתק  
ל"א אומות ב"ז' ה"י מ"פ"ו"ט י"ו"ה ל"ת"ת מ"וין זמ"רית ה"בית וה"פ"ב ז"ט  
ובונק' א"ה ל"ה ע"א ע"א בע"יונג א"ק"א"ק. ת"מ"ת. א"י"ג ע"ל"א"ו ה"בכית  
ז"צ' ב"ג? - ה"ת"ו"ב מ"ב"ו"ב ק"ת"ת מס"ק"ו"ה ל"א ב"ז' ב"ת"ה א"ו"י"ק"ו  
א"ה"צ' ד"ה ל"א"ן ז"מ"ן מס"פ"ו' ז"מ"ו ה"ק"ל"ת ה"ב"ר ב"ו"ר ח"י"ת ה"א"ה  
ה"צ"ו"ה ר"ב ע"י"ה' ה"ל"ת ה"ב"ל א"ב"ת מ"ה ה"פ"ב"ו"ט ו"א"פ"ס"ט א"ת  
ה"מ"א"ו"ה ה"ע"ת"ו"ק. א"י"ג מ"ה"ו"ן ה"ע"י"נ"ב ה"ח"ה"ו"ן ל"א מ"ב"ל י"א"פ"י"א וה"מ"ל"ק  
ה"ט"א"ז"י ל"א? - א"י"ג ע"ל"ה ה"ב"א"ר ו"ק" א"ת ה"ח"מ"ל ק"ה"ת ז"ב"ו"ן. - מ"ה  
ב"ו"ק ע"ב ה"ב"ו"ט ל"כ"ט ה"ב"ר ח"י"ו"ת ה"ו"י"ק"ו? ה"א"ק ה"ו"ן ה"כ"א"ו"י ה"י' ז"ל"ו"ת  
נ"כ"ו ה"מ"א"ה ג"ו"י, ה"כ"ה"ה ה"ל"ת ה"א"ב"ק"ת ו"א"ב"כ"ו"ז ל"ש"ת ה"ת ע"ב"ו"ק"ו



בוטחי אמת צוואותיך ה' הצבוי מצא באויר (אמירה) - והבן אויב אבן  
 לאב און או פאיע פחם עב אחר פפעה פפא זאן און און אונד אהפנד  
 מנד מי. און אונד אנהאמא ונין מיט אקרידא וואן אונד אנהאמא מיט  
 קרן נבלעט וברובו פחם נאולע ולעבן און נא יקוט. זע יקנה פפא פאן  
 פאמיט לטעמסין/מחמם רוב פחם און נא צבוי נג' אנהאמא אנהאמא  
 ערהייט פאר און. מאמב"י או קאלע אוט. ק"א.

און אנהאמא פחם אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -  
 פארהאמא פחם אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -  
 אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -

און אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -  
 אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -

אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -  
 אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -

אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -

בתעו

אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -

אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא אנהאמא -



הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים  
הנה לפניך חובותי כחובות זרים

ישראל ציבור תרבות ד"ר סיון פ"א

816/26

אבי יקירי פאליטיא

סוף מחמץ של ציבור אחרי אוסטר ונידונים קבלת אל ציון  
למחן במחנה א' ב' תרבותית מלחמה וצדק וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו  
העומדים אצלנו משהל אהבים קדן תרבותי אבי"ר.

מחמץ יומם אין טובה לאותם בקול מחנך ולא אחת ציונית  
החברים לא פנה אהבך מחנך ב' בחובן משמש אליה ותרנה גיוס באות לתור  
צבר רק אמונה וחבה באור שלטונותם קצרים ולסמיים.

אחרי אלו לשלום

נניח, לצדדים אהבך בא צדק ותרבות פה אהבך, בלתי קדן  
ישראל וכל הפלס נשגב צדקו ותרבותו בק' אלה שלטן חבלים תורה באו.

התקדמות האוונים ואינם אלא אהבים בחובן משהל דא חבלי באמונה  
והצדק ואינם מלחמת אל שלטן איסור חמור אלא צדוק בו. אין מעלים, צדקות  
אזכור: תינתן ברצונך, מולת נוסד לפני משה ע"י יתונות חרבים מכל קצו.  
הלא. כחן בחן בינת, ילכו וקבשו עתה תורה ותרבותו כראוי. און תורה

והפורה תיעת ויבואו בתאונים האלו וילכו עם הם את אהבת המקום בתואו.  
יחנך הם וילכו עמם בתרבות לא תיקנה וקצת, הלא בבית מלחמה, חנך ויצדק,  
ויצבו כחוספם אחת ע"צ מורה בלתי לצדדים אהבת בני ליבת ותרבות ארס  
בעצרת גמלה יבואו ואחשן תרשים את זה ה' צדדים האלו לתרבות התקדמות  
וייעיל עולמות בצדדים: יאמה און בעמים באמה? וכי בשלום, בעמים וקצות און?  
אין חפצנו בעצ' ובנו"ה. אחר ובעצ' הנך לא און בעצדט און תרבות אהבך

עז הכס היחיד, לכהילתו של אוריאל זכור לטוב  
בזאת ציונה הסוף טוב ב.ה.ה.

אין אב מתבטל בי אבדתי בין לאות מחוסי עבודת עבלי ציון אדם  
מתן אהבה זו ונספך אהבה ואת הכסף תחולק נאקול אתו אין עמנו.  
זיומו הפדוים וטוב ויחמו כפי אילתא: "את אונם בונים מקור באונם  
נסתת אונם! בלצית ובקצית נחלואה! - - און און כי הפחזת או  
נפתים ונלפת טובות ונלציות נחמות ונחלואה תרמית בפסוק למקצית און  
יטאות אמנה, כל קהל ה' מחזיקים ינו ח"ו - בכפר יחזיקו עמיתם אפני  
ביה"כ ועמז הל"ה ע"א מסתן נבית ויחמו ה' ביצ אסור איתך כדנפת. נלפת  
ולציתו אנה אונם רומז בעצבא? אמה ה' הפחזת און עולתה אמה ה'  
ומה מאו? - הל"ה ה' לפעם קרא אסור אונם ליהמו אקלה, (העובד אונם  
מחמת אונם תחזיקים ה') ויחמו הלצית אמרו בי "אונם קוראים בקול  
אצביתם גרושים אלו" ואת קרה ליהל"ה קרה ה' בית ואונת אהבה  
נחלואתם, נחלואת רפ' נחמונה ואת הכסף לא לבנות קהל מאו קול נחמונה"  
ואו ה' איתם, אקולתה נחלואת אמלו כל, יק חפץ אלמל אונם ה' נחמונה כ"ו  
כסף ואל נתן ה' אלא לבנו אונם גרושם לא נחמונה בסנו ויחלואו ואל  
פיה, אלה נחמונים אהבים נחמונה נהל לבנות נחמונה ע"א אונם -  
לציתם קולתם.  
ואונם אונם חולתה לבת בעד נחמונה, נחמונה נחמונה כולת - קורית נחמונה  
נחמונה אונם לריון אונם גרם ונתן נחמונה אמנהם לא היבונתם מאונתם  
לעם, נתן אמנהם לבת נחמונה, נחמונה נחמונה לבן ונחמונה וכל נחמונה  
לעם נחמונה יק נחמונה לבת נחמונה אונם היבונתם עם הנחמונה: -

מחלת אונן פכרמית

והנה תאמר: בלא ידועותם של המדענים, משינת אונן תופת קובי ילדא  
אלהם רמאו ח"ו. ומב צולט אמל הנה קוק נ"י. אוקי, אורי ואבני א"י! יונן נגבר הוא  
עמל עמנו, הוא ונצנצת, הסתא והנה! -

למה עובדו: הערה מה הפסח צמאי לטא התפיל קול בין המדענים  
למדיצונת העבודה ז"ל. בין העובדים התאוצית לטת מאוראנית בקרית לכה זה  
למדת יל בית מיוחד מתול אמתה במקום שמה לטת נתן ידית כמאתיקת אויל,  
יונלית נלית ואלף, מנעו מלקח אונן המזהה שללמו אנת חנת אין בסף. עמז  
מכאן האוצמור קוק נ"י אונן בעבור חלציו ויליו הוא אל הברכה והנה לטת כבונ  
הינתן אל הפעולות עומז על פתח ביתו. וילי איליו אונתנו האוצמור בקבוצה  
נהאונת ויליו היליח וזהו אוליכית רכות והיליך אנת את ענין חש החרות האונות  
והנתיבות הנתיבה ואיך ראוי אנתאונז בקיומו עת כל אזה"י בבל מקוק לטת  
למל אלה חש הילית בהתינת ברה פסוד וזובדית את המאורע הנלכה ומלכה  
נגבה ענין אל ציאות מצדית וכיו"ב. ועוד אמר בלא חנת אונן תויתיק אנת  
מצב כמה לתפיל, כק אובל קאובלו! (ובת ענייך, מאוסרי עבונה ונהית מנת  
רעית אמת ממל) אונן נת האונות: אלו קאובלו! ויפ צמית פת האוצמור כצרכו  
בה' הצבור נק ועצין. ויתאוסט קבל כה מסהבו ובולת מן הפועלית. (במצר  
ביתך נ"י) ובוא מן האוצמור מצבור אל אנת ויפן כה ובה ויראו כי אין אויל.  
ובת באויל אונן עומצית עיליו ולעיקת בקול אלו קאובלו! ובוא מן נ"י אנת

הי' ועוד זכור נטני עליהם ואלהם הם עמו ע' ראש ויאמרו הייך  
מאמר... צ' זכרת ויאמרו הבית פיו ויאמרו אבדות ויצמחו מתוך החלום.  
אין אבדותם לך לאמרות! - אין קלא פתח אבן ואין אבן <sup>קולטת</sup> ~~הקולטת~~ קינען  
אין עצה אין תקוה!

ונחמתי את אבדי חסדיך רבה זכרתי חלביך: ואולי לך מחר יבי האולף  
ואי בוני בואך אהערך מן הלשן נתקן לנת: לשנה נא לך בתך  
אולי יבט או רבות ה' היא בעיני. ומה לשמך נבליך בה הוא ענין. אל קול  
לנו מורתי עם ג' מליט הלך בך תקופת לך לשנה ואונו  
לראו העיני אורח וחלבו לשנה נקיל. אך בך ורעות בוח! קצתנו  
אין מתבלל מליט הלך ב' למה אל אי צ' א' (שדה) ומרמה את  
הבריות. וכן כתל ילמי. ל' און כת הציונים. ולאו הענין היוצאים  
מהצביות ה' במהן יקין. וכי לחימא וכו'.

אברמן סמך

אלו הם בני מברל. יבליך מאתם אנשים חכמים אומייתים  
היו. בך פתח קול יעקב ילמד. לזכרם ע' העבודה ולמיתם באמת אלקינו.  
אזי הבטן ינפח ואת אלקינו יראו. ואליהם לך את. בתוך החן הלמתי  
הסובבים בעיר, וחתים ע' תמותן יבליך. מקיאת קיאת ה' לבאות נש  
אלה בלשתי. לומדים ומלמדים. למיני ומקיימים.  
ואי קלאו דני בעולמי אלא ז' אמת אל בדות באפי.

וזוהי הארבעה עשרה במחשבת ה' וזוהי  
 נשגב כפולות ותרומה. והוכיח במילוי את נשגב עמון שלמה אונת מן בני ישראל  
 אלא מיטק זאומים ויטלנו. וזוהי עזרת ואין יתוליה אנת האורף והחולף כי אנת  
 אצרת את בני ה'.

ונציונת האולנת צייק בייחוד לנת חולשתם לבי. פשוט לבי בלתי  
 וניה צנת לנת אנת נת צויליט אול אנת פנת ואלה שיקויאנת "לאנת"  
 ואין לאנת לולטיק יונק ו' - נת יטלנו ויבינו אנת אולד ונשו ושווי  
 אנת דיק מן בני ישראל יעשה הנוול ויזכה ע' אנת ונת, ונת ונת -  
 בייחוד יל אלתו מוה קטן לא צעירי, בעל צנת, לנת מעצמת  
 ינת ע' אנת חבורתם נת אנת גלות אנת, אלוה, אנת, אלו אנת  
 בנת וינת לנתו הנסוקה והתולף ענת המסבתם המבוערה ונת אנת  
 מי ותנת לנת המעל איצוה סנת החיים לא המונת. יוצע אנת אנת  
 צרכינת, והבולנים חלקות אנת נת מפינת אנת הצעירי. יוצע אנת  
 ענת אנת אנת. המאמת. ויול. יתאנת אנת אנת בלנת התורה  
 ואל בלנת מאמת אנת ונת אנת כל בוחנת אנת אנת. -  
 ונת ענת ענת כנתנת - אנת בנת נת צנת.

נת ענת  
 אנת אנת  
 אנת אנת



קדושי צי. לפריטו אור יום ב"ה סיון ט"ו.

מציאו מ' צושים ככ' זכר: תאן אג סכי מוסובי. ואם תאן צמס ומסכניו  
זכור נקדוהו זכר. אור הסובים זכר ואלכר עם. זמנו זיא זככ' מורה  
אורי אובובי. מלשם שלילת המורה אל' אומצוג אצובה, שזלים זמסוכט

מאז זמכר 2 8/6

תה פירז על יום קבאך עול מציות ואנב. וא יצעת ואו למת.

קדרדום 8/6/26

א. עופים עם בימים, לנים חולפים ומה כבד רבי' יום מתנחם - זכר מתן

תורה. - אלי ימי. עולם מפדינים ביננו ולבת המערה והמצדה - מה דחוקים

וקרוב אותם בב"ז אהי, קרוב עם אותם זמקום לבתי, אורף הלבני.

ללמת לביות בניו אייולאס, כל אורב בולאנו ובפי מבדשת מלתינו

זרבה אור אהי. עולם אלה - מניח או רפי' אותם בינפני? ובבן לא מן

ותחולף נמא רבטאו את אול' אסותא זך כיום רבני. יוצא אותם אור אול' באה.

ולא יתת - נכיות לא יללמות.

ויק כיון למנהג ביטאול המא ארסל אור כשלות נאה נט

לא יאה נן לא אצב בצבבים החכונות ותעלים חכונות אובטאו עם אור

ואור צב אור אול' אלה כודעיון נב אכלט. מן המות אבנטיס כי פחות

נעניק נפס מילי ובי. לא עול באהי ניק אכלט ולא עיינת וביפית נענן כהסון

עם רב אורובי.

וקה מיתת אומיך - ודיק לו פטו כהובי.

רבא מתפאויק על ענין ליתנוי לא באעם ופלא כחלית בו. ובי

לא זך ענין יותק נלסה ומורב זללאנו? - כאה ונכז: נהוית אוקלית אוליו

ובחילת ממות לילך עמבק ופי' ז' אומר עליו וימנע. נהוית לנית ופי' ז'

מתקד לו. וכלמה ואו הולך מוחים בינו באורות ובאו פתיק. ובי אופת ז' ופתותק?

לזכר זיוק'אויג  
ה. שבי'קט זצכ"ל נפטר  
מקרה המיתות באוניו - על הכב קוק זכ"ל  
למנו מהם זכ"ל - למנו  
כאין "לשואה" להקד"ש אוג צמ"ו לבישוק הציוני - המילאני

ובכן שאלתם אינו און השאלות: מבוא יחואל אוסיים עליו ומנו טוב על ככה  
למנו או אומ"כ ומפני מה קבו או המוקדים והמבויים הנכר האבות בכר  
היילת? -

ויוני, המורה אוה"ק, עברת. על הכתוב וחפלתו בו העלמו בינוס מ"ן.  
ולא עינתו בלמס ספר ואול' בבנין ילתי וולתי און אומ"כ - קפ"ש ללא  
למען אומ"כ ומי יתן ללמ"ת קצמו וכוונתו אצמ"ש ואומ"ת ונתן בביתו.  
כתיב בבוא ישראל אליו בפעם הראשונה בתיב: ויטמא אליו כתיב וינו  
שם ב"ד. וכו' ויטמו לבי מאוב עת האדם. ויבא אלקים אל האדם ויטמא מי.  
ויטמא האדם עמ"כ. ויטמא האדם וכו' ויטמא אלקים אל האדם או האדם ויטמא  
וכו' ויקח האדם וכו' ויטמא וכו' כי מאן ה' לתת לאלו עמ"כ. ויקחו לבי  
מאוב וכו' ויטמאו מאן האדם האדם עמ"כ. ויטמא וכו' ויבא אלקים אל האדם ויטמא  
וכו' קים אק אומ"כ. ויקח האדם וכו' וילך עת לבי מאוב. ויחז אק אלקים וכו'.  
ומה"כ ויטמא מאונ ה' אל האדם אק עת ישראל ואפש אונ הנכר וכו' וכו'.  
אנראה אע"כ כל הידור הענין המוקדל מרובותיו ועצ אמריתו האלן הנפשו  
עצמו. מבפ"ל ומל"ל און למימי או וכלתו בכר באושבה והל"ה לועה און יתע אנת  
אולד באב"י אש"כ.

התורה מצינת און האלונה הנכר לאון אמוסיק עליו בקצרו נחל אנת  
יחסק אל הנבויים. ואלו יל אצ"ל ע"כ מאה ומאה לבי. אפי"ה ולמנו  
עמ"כ ה"ה. וכו' יל הנכר אצ"ל ה"ה קתית ע"כ לתקנת אנת. ללמ"ה ע"כ.

מובנה על יחס קרוב ומקורה באו אלנת עם איל ז.א. ליהואכין עמו עם הצדכו  
 פירוש, ונפתי, לאומנים או בבורות של אמת בצדק ז.א. יועלה. און הולך בצדק.  
 והמלה און מהצדק למאונת איל הצדכו און אזו לעולם כדכינו אנו ליהואכין  
 כצד סתם ועולם מעלם כפי תכונה או אצמו ואונת תאוונת הצדק מ' שלולך  
 אונת.

ובן יהואכ הצדקה מקומות למקלות אנו ועם פה בענין האק. כי תהי: הרישאה  
 האו ואמרו או שלך עמית וי' לבו עלי מאוב עם האדם וילא ז' מ' אלה עמך  
 ויאמר או לאו תלך עמית? באו הצדקת הנה, און תהי' סר אקואת. ויקם ויאמר  
 מאן ה' אמת? אה' עמית. ונכו/ עלה האדם בחפץ עיון. ובן שלו הלשית  
 און האק ויאמרו מאן האדם האק עמך? באו אזו יעלה בחפצנו. און שלך  
 אונת ויעל אלנת "אונת" באו בתפס הווא יעלה ה' יהוא. ואז, בלשית  
 אזו ביתם בהתלה אהרע אומר אונת? קום אק אומת? באו אומת תוכא אלנת  
 און אזו בחפצת עם יעלה. אק באונת המורה און חבירו, כי הצת און לשם  
 עול באו. און האדם עקר אזו צדק ז' ויקם וכו' וילך עם לשי מאוב? צדכו  
 עוונ וענל הצדכו ב' ויתר און אונת? וקרו במחשבת אהיאוונת ב' אזו  
 יקום למחר יעלה און און אק עמך האונת? אק און יעלה ב' לשי אפס  
 און הצדק? וכו'.

אפתי סולקו בא גלילות ואונת.  
 ומוסר הלל צדק נקמה אק, אומת. תפס לשינו הווא' מייקת המור שלך

בתרחוק ממקד חיינו, כנצפי נהא וריק ואות ה' אורקנו לטו יראו.

וננו צרכו לא אונק לנאו חי הסביבה מ לאוין יכול אנה עצמו

מלשלת אומנים ממעליו החומריים מלשונם אנת כביכול. אנה יל הבצא

עצמו. פ' ה' צובר אלוין לאו אנת עמק. הלא צצ וצצ צכיק האונק

איצ לשלמות, תפוחות מפיצית בין איל ואותו בישראל ערפוחות

לאוין שלד מרלכט. - מות אנת אנתק ות'ו אנתק עמבט.

ועת אנת עצום תכנות למאיהת הבצא מתקכית בת הינות אנכית

מבין עמו יללא תפס למחבה יתקת בת עולק ולמלאה אנת אנת

עמק, - כק אונק יאנו.

ואת, ואח, מ הכבת אק. מעורה בין הבכיות תהי', נח אנת ומכונת.

אנת אומיק הנפל ביבוצי תופובה. תקיב או אנת בא בונק, אנת ואנת, אפיק

אנת-בו. תנת אנת. - - - אנת ה' אורקת תנאו ואנת מלחמו וילחמו עת

באנת אונק, כי עמק או תנת.

ואנ, נח ילל: יתן ה' נח הבח והשבורה אנת בצבך מ: או ע אנת

נולכית הב. או קלתי אפלא ונלכות נלצנה. או בא אנת מפלא נאו מבלשנות

ממסה. ובמתקובצ אונק נלא לבי. ולביא זכ הבין התקובצות ותופולת

אבין הנערה אבין הבכיות אמרי, מוט ללכ זכ לאו אנת כיסודות

ואתיות בינתק, צכך זכ אמעל, ציונה נאו מוקיל.

עלה עאנו ומצק.













לא זכר כמובן אינו מפיץ דבר מלחובי אולם הוא אינו רואה

בכח ק"ל. וזכר את לשון אי הכי הענין לעצמות "למדת" - - - כי זכר

אין צורך לתקן לה ויין לבי. כל ידכו אלא בשלשן לכיון הע"ב

לכל המין שאתם ויטורני. שזכר, פסקין עכ"ל, עכ"ל לשונות בשלשן ה' אין

הכיוון והצדדים שלשון מהורה לא תורה. ויאלו את מובן מה ש' ה' ויבאר

ויצא ב' ימים אדם לעצמות.

אולם לפיכך מוסר שורה לכן ש' טוב סוף לזכר

הכיוון חשיבות שלל היתה קבלת ז' בנה למישהו ולצדדי הכיוון,

הכיוון הציון. צומו ואף קצתו על כי <sup>הכיוון</sup> קצתו יתבאר כי אומרת אין

בש' לשון, משלשן בש' יתבאר לכן מתוך ידלי חובה, מצדדי להלשן

בשלושן טובות ז' מזה.

יזכרו במלשן לבנותי את לשון ז' לזכר

שן שזכר בה על נבי ציון ויבאר

בהם מלשן צדקתו ד"ק אצ"ל.

המברכת בהבת שח"ס

לשון

*משנה*

יבואת.

עצרת את קרית

את ג' וי' צ' ק"ל

משנה

לכרו מלשן.





השד"ס, המפדל, דלמי ומו' לני א יונה תל"ג  
 הוי"ה ומ"ז בשלשנות מוסר ואוסן ופלפולתם של יתביאית  
 ומ"ה כמרו לני ינדובים, מצביים רבנים עשיות, לש"ב ש  
 אין נעבקה ברורה כ"ה כמו ש"ל, ה"ש"ת" החכמת  
 ואוסר תינעמת יונת העפת וניאו אנ"ל יוסרה ל"ב אוונת  
 ונבפיות של ג-א"ל -

יעבדי של בקר: מי טכנה לנת הסם ש"ל כמ"ז  
 טוב א ללפת להנתיב יביאנו ה"ע"ת י"ו  
 כולל - לעונת שלחן ביום אנו לחיבים לש"ת ונעקת  
 ילרם לאירוחות, ככפר ביאור תומ"א מ"י ג"ב. ה"ב"ת בלש"ת  
 נסרה מוסר, ת"ל או ספ"י העבדות, והאונת והנעבדת  
 בנ"ת, ומ"ה"ל, הנ"ד"א, ר"ת, הנפ"ל, הנ"ס"ג והנ"ל"ת  
 עם ל"ת כ"ה כ"ח ע"ת כ"ח ע"ל לש"ת ויו"ת.  
 כ"ח י"ח ל"ב ל"ב -

ה תונות ילרם בלש"ת. רובם מ"ה"ת ונ"ה. מ"ה"ת ג"ב והמכ"ח  
 תומ"א מ"ה. מ"ה"ת מ"ה"ת, א"ב/ -  
 כ"ס"ג ט"ב. כ"ה"ת ג"ב.

ש"ל א"ל ל"ל ע"ז יוס"ת ל"ת מוס"ת ח"ל א"ת ע"ל  
 ת"ת, א"ב"ר -  
 מ"ה יל"ל של כ"ח מ"ה"ת, א"ב"ר, ה"ה ע"ה י"ב  
 וד"ח, ל' מ"ה"ת מ"ה"ת, נ"ה"ת. ספ"ה ת"ת ע"ל ע"ה  
 כ"ה ונ"ה ע"ת -





minnen in zwei Jahren <sup>stehen</sup> wissen. Durch ~~erwartungen~~  
Sey wieder in die Lage <sup>Körper-</sup> zu werden. ~~zu~~  
Luthers Schrift mit ihrer Befestigung. Diese Schrift  
ist so notwendig ~~sein~~ <sup>zu sein</sup>, als die Welt.  
Schrift ~~ist~~ <sup>zu sein</sup>, die in jeder Form ~~erwartet~~  
Schrift ~~erwartet~~. ~~Erwartet~~ ~~man~~ ~~in~~ ~~es~~ ~~ist~~  
auch nicht befestigen. Sey ~~hoffen~~ ~~best~~ ~~erwartet~~  
auch ~~den~~ ~~Mitteln~~ ~~zu~~ ~~erwarten~~. ~~Man~~  
soll ~~es~~ ~~den~~ ~~mit~~ ~~erwarten~~ ~~zu~~  
in die ~~Welt~~ ~~erwarten~~.

5-115

mit ~~erwarten~~ ~~zu~~ ~~erwarten~~  
Guten

*[Signature]*





עמה בסעודת חתן ושלחנותיו אי אפילו - ברע  
 תמה אין אל לבנות הסתיו למצב הבין יל חיוב  
 לעבר הכבוד הנפלא, אדעת אחרית. ואלו נלמד  
 פסוקים לבין זה עתה אל יולתה אלא ואלו הנחמדות  
 לאלו שלח בו אלוכילם לעתיו אחריו. (ועד חתם סוסר,  
 כפ נלרונאי טוון, תלמוד ר' אולעצני) ילען פוסקען  
 אונד ואלתה ואלו הבין אל (ר' מוויי טלעג ציצל)  
 אדערטוה לעד סומכיק יען אל עת וילטי כר"ה אבא  
 אין פלעג עמוען -

בלתי אית אלה הימין האופן המצטיין בן  
 ה... ותו המינו, הן העדוה הרוחני. - חדרון לוי פיו  
 לן שלתה עידען עד המוסר תעלה ונע' לאוה למולת  
 אל אונתם נסיר תעלה הסדה מאין יולת יבוצי במעל.  
 ומשיה ושלעם בחורי חמד למציק לטת הפתחצני יולת  
 מן ונדל. בילת יולתים כיוולת ויובת בסוכת שלען ט  
 תורה ואלת אסניק שלען יואות. וילעסה אכלת  
 קבלת לטת מתנה ליל' טלעבונן המאב ורנא למענן  
 אחריתת חדרות. - קלתי אל הערצב וועד יונת  
 כיוולת חבדי היענין מלאך לטת עד אמצ נלחיות לטת  
 און כעלות פה פה יען במעל ציד (ע"ע)  
 ציווי מוחב אל מן ומוצחור ללטיאל) בחו בן למחן  
 אל אמחוקו בחודשו. ללל רב. ובלען אית היזק וענ'  
 ביאות לו קרבה היזערה מעביל און ל אלה  
 נחציונות ותלמדיק אולד ען יולת עידען מביט  
 אונתן בימין אלה. אל מעמות וענ' וטלמתי וקולת  
 מערפתי עכורבט ועדו ל אלה ללחונן לטת  
 נ' ברנא אל ציון -

אומל נקמת אל מי לטת נ"י וביזק אלה הי היזק  
 כחה:

פיוק ולתל נ"י הינו אל ליערפיק אולד מעט  
 יתפנים למצי ותינת לטעליו ה עכור און ז' - ע  
 עכירה - נלחיות לעונן היל יועה פאון אולד מופל  
 נל לרמות המעל מוחו. - ואפיל לטון אולד  
 אעצו למעל לען. לני. ערצ אונ' יוצע און ז' ה  
 פה חור, אולד עין נפיות עליו - ינ' מוכן לעבת  
 אולענע, אולד נאון און יוצע ללל נ' הו בי אב  
 למחות כולעט הו. - נעו בעל הקנה לטעו עו  
 ותינת בחוקי בן לעור העמוען והיער' נסברת אל  
 המצטיין הכפידות מוחצני. נעו בן ל הרע  
 פה ב' קול, אונח מתנה' היבוציק האופל, קרוב  
 אל הייק עוצר הוילען, --- נע לר: בחור כפלעם  
 אולד קולת לעבוצען מצוה בערען נב' אופלדי -  
 מה לטות מעונן לבין מתיבי משיעם אולע  
 בעתת, מאין בי הוילען --- אלא: קלען המצלות  
 יק ל חלואן. - - -  
 ונתן נחסיק בערען לבין עת  
 לעבוק

מחברת, טעלעמן מתיועב אונרע  
 יחב במל ימי החל



Strandkorb - Pilet.  
 --- מרע עא ---  
 פיל מיט אב ינגיממן: פא







